

bezeneholdige produkter. I konventionen er angivet en hygiejnisk grænseværdi (ppm i luften). Videre skal der gives regler om personlige beskyttelsesmidler, således at man forhindrer, at arbejdere kommer i fysisk kontakt med benzene, samt særligt om anvendelse af åndedrætsværn, dersom de hygiejniske grænseværdier overskrides. Der skal endvidere gives regler om jævnlige lægeundersøgelser under og efter afslutningen af arbejdet med benzene. Medmindre der er tale om uddannelse under teknisk saglige opsyn, skal der udstedes forbud mod, at gravide kvinder og unge under 18 år beskæftiger sig med arbejdet med benzene. Endelig skal der fastsættes regler om mærkning, instruktion i sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger samt ansvarlige tilsynsmyndigheder m. v.

Spørgsmålet om dansk ratifikation af konventionen blev oprindeligt stillet i bero på udarbejdelsen af arbejdsmiljøloven, men der er nu truffet beslutning om at ratificere den.

Konvention 139 (1974) vedrørende forebyggelse og kontrol af farer i arbejdsmiljøet forårsaget af kræftfremkaldende stoffer og materialer.

Enhver ratificerende stat er forpligtet til periodisk at fastlægge, hvilke stoffer og materialer der er kræftfremkaldende, med den konsekvens, at det skal forbydes at udsætte nogen herfor under arbejdet. Fortsat anvendelse af stoffet eller materialet kan dog tillades med en særlig godkendelse, der kun kan gives, såfremt særlige beskyttelses- og kontrolforanstaltninger iagttages. Yderligere skal fastlægges, hvilke stoffer konventionens øvrige bestemmelser skal finde anvendelse på.

Ratificerende stater er forpligtede til at lade substitutionsprincippet gælde for de ovennævnte stoffer, og staterne forpligtes til at indføre sådanne forholdsregler, der skal træffes for at sikre mod udsættelse for kræftfremkaldende stoffer og materialer, samt sørge for at tilvejebringe et registreringssystem. Alle, der udsættes for risici, skal modtage oplysninger herom samt om forsigtighedsforanstaltninger. Der skal gives regler om lægeundersøgelser eller biologiske eller andre undersøgelser under og efter arbejdet med sådanne stoffer for at vurdere, hvor meget de ansatte bliver udsat for, og for at føre tilsyn med de ansattes sundhedstilstand. Ratificerende stater er endelig forpligtet til at sikre,

at der findes organer, der kan føre tilsyn og give tilstrækkelig vejledning. Danmark har ratificeret denne konvention i sommeren 1978.

Konvention om beskyttelse af arbejdere mod arbejdsmiljøets farer fremkaldt ved luftforurening, støj og vibrationer. Konvention 148 (1977).

I konventionen fastslås det, at der med luftforurening sigtes til enhver forekomst i luften af stoffer, der, uanset deres fysiske form, er sundhedsskadelige eller på anden måde farlige.

Ratificerende stater skal træffe foranstaltninger til at forebygge, kontrollere og beskytte mod arbejdsmiljøets farer fremkaldt ved luftforurening. Der kan bl. a. ved tekniske standarder og andre hensigtsmæssige metoder fastsættes bestemmelser vedrørende de forannævnte foranstaltningers praktiske gennemførelse. De kompetente myndigheder skal fastsætte kriterier for, hvordan skadelige påvirkninger på grund af luftforurening i arbejdsmiljøet skal bedømmes, og hvor det er hensigtsmæssigt, skal der på grundlag af disse kriterier fastsættes grænser for tilladelige skadelige påvirkninger. Arbejdsmiljøet skal så vidt muligt holdes fri for enhver risiko fremkaldt ved luftforurening enten ved brug af tekniske midler, nye anlæg eller arbejds-gange eller eventuelt ved reorganisering af selve arbejdet. Hvis sådanne foranstaltninger ikke kan afhjælpe luftforureningen, skal arbejdsgiveren tilvejebringe og vedligeholde passende personligt beskyttelsesudstyr. I konventionen findes endvidere en række regler om undersøgelse af arbejdstagernes sikkerheds- og sundhedstilstand bl. a. ved lægeundersøgelser og andre undersøgelser. Tilladelse til anvendelsen af bl. a. stoffer og materialer, der medfører, at arbejdstagerne bliver udsat for fare i arbejdsmiljøet fremkaldt ved luftforurening, skal gives af den kompetente myndighed, eventuelt på visse betingelser. Den kompetente myndighed kan også forbyde anvendelsen af sådanne stoffer. I konventionen stilles endvidere krav om, at alle berørte personer skal være tilstrækkelig informeret om mulige farer i arbejdsmiljøet samt instrueret om de til rådighed værende midler til at forebygge, kontrollere og beskytte sig mod disse farer. Endelig er der i konventionen peget på vigtigheden af så vidt muligt at